

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **P. L.** pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2010 v Bratislave dovolanie obvineného P. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2009, sp. zn. 6To 20/09 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. L. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 15. januára 2009, sp. zn. 4T 59/2006, bol obvinený P. L. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s trestným činom násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1 Tr. zák., v oboch prípadoch účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 5. decembra 2005 asi o 12.00 hod. na prvom poschodí obytného domu na U. sa vyhrážal zabitím P. H. a pri vzájomnom napádaní viackrát udrel P. H. päťami po hlave, prevliekol mu cez hlavu vetrovku, zhodil ho na zem, pričom sa obaja skotúľali dole schodmi na prízemie, kde P. H. ešte viackrát udrel káblom po hlave a pleci, čím mu spôsobil zranenie, a to otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, mnohopočetné pomliaždenia hlavy v oblasti záhlavia a čela, pohmoždenie krku a chrbtovej strany hrudníka, oboch lakťov a chrbtov rúk, čo si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od 5. decembra 2005 do 31. decembra 2005 vrátane hospitalizácie, ktorá trvala od 5. decembra 2005 do 7. decembra 2005.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 221 ods. 1 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to V. vo výške 61,48 Eur a P. H. vo výške 1 575,88 Eur, pričom poškodeného P. H. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Prešove uznesením z 21. mája 2009, sp. zn. 6To 20/09, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného P. L. zamietol.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený P. L. prostredníctvom obhajcu dovolanie, v ktorom obvinený P. L. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený P. L. v tom, že okresný a krajský súd nesprávne zistili skutkový stav, keď okresný súd bez akéhokoľvek logického vysvetlenia zhrnul, že výpovede svedkov F. L. a G. L. sú nepravdivé a krajský súd ako súd odvolací sa s týmto právnym názorom stotožnil.

V odôvodnení podaného dovolania obvinený P. L. ďalej podrobne rozoberal jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce hodnotenie, pričom dospel k záveru, že jeho vina nebola preukázaná.

V neposlednom rade argumentoval aj tým, že okresný súd neakceptoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania príbratím znalca z odboru neurológie a vykonaním rekonštrukcie.

Vzhľadom na uvedené obvinený P. L. navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2009, sp. zn. 6To 20/2009, ako aj rozsudok Okresného súdu Poprad z 15. januára 2009, sp. zn. 4T 59/2006, a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného P. L. sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Poprade, ktorá považovala rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného P. L. za nedôvodné.

Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného P. L. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť** (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Obvinený P. L. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. c/ Tr. por., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu a podľa § 371 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. **Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.**

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Rovnako tomu tak je aj v prípade námietok obvineného P. L., ktoré podľa jeho názoru zakladajú dôvod dovolania podľa § 371 písm. c/ Tr. por. Aj v tomto smere je potrebné povedať, že v podstate aj tieto námietky sa dotýkajú len skutkových zistení, pričom v tomto prípade je nutné zdôrazniť, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Z tohto potom vyplýva, že je na úvahe súdu, v akom rozsahu vykoná dokazovanie, a či akceptuje nejaký návrh procesnej strany na doplnenie dokazovania, vždy však musí dokazovanie smerovať k zisteniu skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, k čomu napokon smerovalo aj dokazovanie súdov konajúcich aj v tomto posudzovanom prípade.

Treba navyše dodať, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného P. L. sa vôbec nedotýkali porušenia práva na obhajobu, resp. právneho posúdenia zistených skutkov, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., dovolanie obvineného P. L. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vypracovania: Eva Poláková